

Sygn. akt IV CSK 617/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa "M. [...]" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko "S. [...]" Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji z siedzibą w G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt XII Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Zarówno treść pięciu przedstawionych zagadnień prawnych zawierających szereg szczegółowych pytań dodatkowych, jak i argumentacja powódki powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka.

Wskazane zagadnienia nie są zagadnieniami prawnymi w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżąca nie wykazała bowiem, że mają one poważny, uniwersalny i istotny charakter, wywołują zasadnicze kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne i nie zostały dotychczas rozstrzygnięte w orzecznictwie, a ich rozstrzygnięcie jest konieczne zarówno dla prawidłowego rozpoznania sprawy, jak i przyczyni się do rozwoju judykatury. Sformułowane zagadnienie prawne powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, natomiast nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do

kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, a do takiego rezultatu zmierza wniosek w tym zakresie. W jego uzasadnieniu brak argumentów, które uzasadniłyby istnienie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, a więc zagadnień prawnych cechujących się nowością i dotychczas niewyjaśnionych i nierozwiązanych w orzecznictwie, jak również argumentów wskazujących na brak stanowiska lub rozbieżności w orzecznictwie i w doktrynie. Zarówno treść przedstawionych problemów, jak i znaczna część wywodów skarżącej stanowią polemikę ze stanowiskiem Sądu drugiej instancji oraz prezentację jej własnego poglądu. Zważywszy na motywy Sądu Okręgowego i treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi, brak podstaw do przyjęcia, że skarżąca skutecznie wykazała powołaną przesłankę.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).